

Muzammam

– Furkan Enes ABÇA - Sadraz · 17 Aralık 2024

Ne kadar tuhâf mahlûkâtsınız siz?Maymun dediniz atanıza dahî.

Hakkınız elbet, inkâr edemeyiz.

Âdem niçin cennetten düştü sahi!

Yemese elmayı, aç mı kalırdı?

Düşününün bi' Afrikalı sefiller.

O dahî evvel kulunu kayırdı,

Sorsan tüm günâhkârlara kefiller.

Görmediniz perdenin arkasını,

Kim tutuyor iplerinizi, meçhûl.

Yaratılmışın varsa yaratani,

Yaratandan âlâ var mıdır mes'ûl?

Türlü günâhın cezâsı var imiş,

Kıldan ince köprüyü geçmeyene.

Kader, tüm âcizlere ağyâr imiş.

Öğretmiş kendisini bilmeyene.

Affedilmeyi ummanıza rağmen,

Tufan gelmiş, çıkmışsınız dağlara.

Hemcinsiniz size şehvet beslerken,

Taş yağmış aş kaynağınız bağlara.

Menfaatine sâdıklar hep sustu.

Konuşamayan puta tapındınız.

Çirkinler en güzele nefret kustu.

Hazminızı kör kuyuya attınız.

Yıktınız ilk monarşik saltanâtı.

"Tanrılık ki ne despotik bir makâm!"

Kendi yaratmadı mı bu sanâtı?

Hakkıdır, hakkı olduğ' için hodkâm.

İşlenen her günâhın bir cezâsı,

Yok mu sandınız, neye aldandınız?
Bunca hatânın olmaz ki kazâsı.
Siz "Çarmıha Gerilen Adam'dınız".

İnsanın en büyük pişmânlığıysa,
Sevmemek ve sevilmemek olmalı.
Sevmeyenler sevenden daha çoksa,
Bu dünyâ ebediyen yok olmalı.

Bir zamanlar âciz âdemoğluydu.
Yaratılmışların en muazzâmı.
Tanrının gurur kaynağı, kuluydu.
Tanınmadan sıf'ât-ı muzammâmı.

~hâcivciv
16-17.12.2024
11'li hece ölçüsü.